

stichting Commissie Natuur en Milieu Delft

secretariaat: Bizetstraat 23, 2625 AV Delft, tel. 015 2561141 / e-mail lc.doorn@casema.nl / KvK-nr 41146440

Delft, 11 mei 2010

Betreft: duurzame onkruidbestrijding?

Het college van Burgemeester en Wethouders
van Delft
Postbus 78
2600 ME Delft

Geacht college,

Uw bestuur heeft, zo maken wij diverse publicaties van de gemeente Delft op, in maart besloten om bij het bestrijden van "onkruid" voortaan de Duurzaam Onkruid Beheermethode te hanteren. Dat klinkt bemoedigend op het eerste gezicht, alsof er over nagedacht is, want duurzaam, maar toch is het een weinig welkom bericht.

In de *eerste plaats* blijkt uit deze mededeling dat aan eerdere besluiten, m.n. die van midden jaren '90, om het beleid m.b.t. het onderhoud van verhardingen geheel milieuvriendelijk uit te voeren, geen uitvoering (meer) gegeven werd.

En dat is toch wel stug. Het onderwerp kwam immers in die periode groot en veelvuldig in het nieuws¹ nadat de bestrijding van onkruid op verhardingen met simazin in veel steden tot grote problemen in het oppervlaktewater leidde en m.n. de inname van Maaswater t.b.v. de drinkwaterproductie zelfs enige tijd moest worden stopgezet. Het opnieuw gebruiken van bestrijdingsmiddelen op verhardingen is in dit licht verbijsterend.

In de *tweede plaats* heeft Delft ook nog eens in het Waterplan (2000) opgenomen om de verharde oppervlakken te beperken of halfverhardingen toe te passen. De reden hiervoor is vanuit het perspectief van het waterbeheer immers dat de infiltratie van neerslag in de bodem er belangrijk toe bijdraagt om het zoveel mogelijk te bergen waar het valt.² Dat is een duurzame strategie omdat het geen problemen afwentelt naar naast- of verderafgelegen gebieden (nl. water vasthoudt). In de publicatie van 9 april is dit aspect volkomen buiten beeld gebleven, al moet gezegd dat het beperken van verharding in de stadskern van XX mei wel even aangestipt wordt. De gemeente heeft zich kennelijk onvoldoende gerealiseerd dat ook bij dit "kleine" onderwerp klimaatadaptatie en duurzaamheid aan de orde zijn. Ook de Visie Openbare Ruimte (2009) en het Groenbeheersplan (2007) gingen hier volkomen aan voorbij.

Het verschijnen van onkruid op verhardingen - en Delft is bijzonder "rijk" aan verhardingen - wijst erop dat de verharding spaarzaam belopen wordt en ten onrechte is toegepast. Dat men toch overgaat tot aanleg van verharde oppervlakken op zulke plaatsen, houdt - vermoeden wij - verband met het idee dat het beheer ervan duurder is dan een groenstrook, of dat omzetting en beheer tot groenstrook niet uit het budget van de groendienst betaald kunnen worden. Wij nodigen het gemeentebestuur uit om de keuze van inrichting- en beheersvorm op meer integrale basis te nemen en niet in de valstrikken van sectorale budgetten te verzanden.

Bijgaande foto's van slecht ontworpen openbare ruimte met veel te veel verharding illustreren dit. In beide gevallen van (zeer) recente ontwerpen in een "up market" omgeving wordt de neerslag van schone oppervlakken bovendien samengebracht met die van vuile oppervlakken, terwijl het een doelstelling van het Waterplan is dit te vermijden, bijvoorbeeld door afkoppeling of door niet verhard oppervlak. Pas dan wordt aan aspecten van duurzaamheid en kwaliteit van openbare ruimte voldaan.

---

¹ Mede onder druk van Vewin en met een goede informatiecampagne stapten veel gemeenten over op een andere strategie, m.n. het beperken van verhardingen tot goed belopen oppervlakken, zorgvuldiger bestratingen, en inderdaad ook het borstelen of zelfs branden van verhardingen, wat al gauw niet probleemloos bleek (slijtage, fijn stof).

² Na de wateroverlasten van 1998, 1999 en 2000 brak het besef door dat overmatige verharding van stedelijke - en glastuinbouwgebieden mede oorzaak waren. De afstroming van oppervlakken zonder enige sponswerking (verglaasde en versteende oppervlakken, straten en daken) zorgt zowel voor het snel vol- en overlopen van watergangen en vijvers en ook voor riooloverstorten, vooral van gemengde stelsels, maar van gescheiden rioolstelsels zeker ook.

Verder is het verontrustend dat deze uit het Westland (!) succesvolle methode behalve kokend water ook het gebruik van een berucht bestrijdingsmiddel als Round-up (glyphosaat) herintroduceert. M.n. onze amfibische medereizigers, toch al een van de meest bedreigde faunagroepen, zijn hier uitermate gevoelig voor. Voor de talijke in het stedelijk gebied levende bruine kikkers, groene kikkers, gewonne padden en gewone watersalamanders vormt deze onkruidbestrijding dan ook een "duurzame" bedreiging.

Met vriendelijke groeten,

L.C. van Doorn

PS. De elektronische versie van deze brief is te vinden op <http://ind.datadelft.com/2010/verharding.pdf>